

[Ømann.]

ningsafgift, særlig indkomstskat? Det måtte da gælde for enhver fornuftig køber, for enhver fornuftig sælger. Skal vi så opgive dette helt? Ja men synspunktet holder jo ikke, hr. Ove Hansen.

Jeg har lyst til at sige til hr. Stetter, som sagde, at det var så slemt at have fast ejendom; kan det nu passe? Kan det nu passe? Jeg tror ikke, at nogen vil bestride, at de faste ejendomme fra 1970 til 1974 er steget med 170 mia kr., og at de 17 mia kr. pr. år er realstigninger. Når vi tager i betragtning de bemærkninger, der blev gjort fra borgerlig side her i salen om den private økonomis jernhårde lov, om dens pristilpasninger, kan det så virkelig passe, at det skulle være så utiltrækkende at være ejer af fast ejendom og at købe fast ejendom, at disse værdistigninger overhovedet kan finde sted? Her er en fundamental modsigelse, som jeg gerne vil have en forklaring på. Nu er 17 mia kr. jo ikke småpenge, men jeg forstår, at hr. Stetter, samtidig med at han står som propagandist for jordejerne i dette samfund, også er advokat for erhvervslivets og industriens interesser.

Det er da ganske klart, at når vi har en forrentning, et afkast, af investeringer i jord og fast ejendom, som ligger på mindst 25 pct., mens vi i industrien ser aktieudbytte og afkast på ca. 10 pct., ja, så hænger dette misforhold også sammen med de beskattingsregler og de regler, vi har for overhovedet at behandle jord og fast ejendom. Jeg ser altså, at hr. Stetter ikke vil være med til at lave regler, som fører kapitalen hen til uproduktiv indsats, men hellere vil have kapitalen hen til passiv anbringelse. Jeg synes ikke, det er nogen god industripolitik.

Stetter (KF):

Nu kan vi selvfølgelig ikke ved denne lejlighed gennemdrøtte principperne i hele samfundets opbygning, men jeg ønsker at slå fast, at forslagsstillerne og nu også hr. Ømann søger at sælge dette socialistisk-kommunistiske forslag i den indpakning, at man herved kan bremse inflationen. Man forveksler årsagen og virkningen. De høje ejendomspriser skyldes, at vi har inflation i dette land, og denne kendsgerning medfører, at en lang række uskyldige virksomheder og familier bliver ramt urimelig hårdt. Jeg

nævnte en lang række eksempler, jeg glemte, at ved overdragelse af fast ejendom ved død betaler man også arveafgift.

Det er ikke hårdt at være ejendomsbesidder i et samfund, hvor man har en normal økonomisk udvikling uden den forrygende inflation, vi har oplevet, men det er hårdt at være det i dag med den inflation, som virker ind. Jeg vil gerne tilføje, at inflationen er ikke-ejendomsbesiddernes værste plage, og det burde man prøve at belyse grundigt, inden man kommer med de, synes jeg, meget lette bemærkninger, hvorunder man altså forsøger at sælge dette lovforslag som inflationsbremsende. Det er ikke tilfældet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg må sige til hr. Stetter, at han har både forstået og ikke forstået lovforslaget. Hensigten med dette forslag er at bremse inflationen. Hensigten med vores politik er på et senere tidspunkt også at få indført socialismen i Danmark, men det, der faktisk er til behandling i øjeblikket, er noget så beskedent som at forhindre, at man kan lave belåninger i inflationsskabte værdier. Jeg blev — det gør jeg som regel, når hr. Stetter taler — næsten rørt, fordi jeg har ondt af disse ejendomsbesiddere, og jeg synes, at alle de ejendomsløse skal glæde sig over, at de ikke har sådanne voldsomme problemer at kæmpe med. Men sandheden er jo, at de, der har fornøjelse af inflationen, i virkeligheden er dem, der har de store ejendomme, det er denne lensgreve Moltke, jeg omtalte i forbindelse med godset Bregentved, 27 mill. kr. om året, det er noget, man kan tage og føle på. Det synes man altså er rimeligt. Det synes man fra de samme partiers side, der for nylig dømte folk til at arbejde for nogle ganske få øre mere i timen, vel at mærke ikke i år, men først fra næste år, fordi de havde alt for meget, så man måtte sænke deres købekraft. Det gør man i et ting, der for nylig har vedtaget en finanslov, hvor man tog fra de uddannelsessøgende — de havde alt for meget — hvor man begrænsede på alle mulige områder. Men her er et sted, hvor man siger: det går ikke. De arme ejendomsbesiddere, hvad skal de dog gøre? Vi ødelægger dette samfund, hvis vi begynder at interessere os lidt for denne side af sagen. Det er nærmest en hån-